

Република Србија
Министарство финансија

БИЛТЕН

СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И
СТРУЧНА МИШЉЕЊА ЗА ПРИМЕНУ
ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

Број 11
новембар 2022.
година LXII
ISSN 0354-3242

БИЛТЕН
СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА ЗА
ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

Број 11
новембар 2022.
година LXII
ISSN 0354-3242

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
БЕОГРАД

Оснивач и издавач
Министарство финансија Републике Србија
Београд, Кнеза Милоша 20
www.mfin.gov.rs

(Оснивачка и издавачка права преузета од Министарства финансија СРЈ на основу
Споразума о преносу оснивачких права бр. 651-01-1/2003)

За издавача
Синиша Мали, потпредседник Владе и министар финансија

Уређивачки одбор
Ана Панчић, др Драган Демировић,
Снежана Карановић, Јасмина Кнежевић

Главни уредник
Ана Панчић
шеф Одсека за односе Министарства са јавношћу

Уредник
Јасмина Кнежевић
jasmina.knezevic@mfin.gov.rs

Редакција
БИЛТЕН Службена објашњења и стручна мишљења
за примену финансијских прописа
Министарство финансија Републике Србије
Кнеза Милоша 20, 11000 Београд

Припрема и штампа
Штампарија Министарства финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20

Tel. 011/765 2374 bilten@mfin.gov.rs

Билтен излази месечно.
Copyright © 2003-2022 by Министарство финансија Републике Србије
Сва права задржана.

С А Д Р Ж А Ј

ЈАВНИ ПРИХОДИ

РЕПУБЛИЧКЕ АДМИНИСТРАТИВНЕ ТАКСЕ

1. Могућност уплате републичке административне таксе од стране другог (физичког) лица у име и за рачун обвезника таксе 7
2. Ослобођење од плаћања таксе за одобрење привременог боравка из хуманитарних разлога..... 9
3. Опредељивање таксене обавезе по захтевима поднетим Републичком геодетском заводу за издавање одређених списка, односно вршења радњи у управним стварима, по овлашћењу Града Београда, Градске управе Града Београда, Секретаријата за инвестиције 11
4. Могућност коришћења ослобођења прописаног чланом 19. тачка 5) Закона о републичким административним таксама од плаћања такси за подношење захтева за доделу субвенције за заштитне рамове за употребљавани трактор 14

НАКНАДЕ ЗА КОРИШЋЕЊЕ ЈАВНИХ ДОБАРА

1. Да ли су синдикалне организације обвезници плаћања накнаде за заштиту и унапређивање животне средине? 17
-

-
2. Шта се сматра основицом накнаде за промену намене пољопривредног земљишта у случају када је планским документом или другим општим актом општине промењена намена земљишне парцеле у грађевинско земљиште односно када је конкретна земљишна парцела, односно њен део опредељен као грађевинско земљиште изван грађевинског подручја, при чему је порез на имовину у претходној години обрачунат по цени грађевинског земљишта?.....20
3. Начин обрачуна висине накнаде за привремено коришћење радио-фреквенција22
4. Утврђивање накнаде за промену намене пољопривредног земљишта на коме је изграђен економски објекат (зграда) у ситуацији када се конкретна катастарска парцела на којој је изграђен економски објекат у одговарајућем планском документу води као пољопривредно земљиште, а промена у грађевинско земљиште изван грађевинског подручја је уписана само за земљиште под објектом - с тим у вези, поставља се питање за коју површину земљишта се врши промена намене земљишта - за целу катастарску парцелу или само за површину земљишта под објектом?.....23
5. Када је настала обавеза плаћања накнаде за конституисање права службености пролаза по основу уговора о праву службености пролаза на неодређено време који су закључили ЈКП „Београдски водовод и канализација“ и „Железнице Србије“ ад Београд, 10. августа 2015. године?26
6. У колико месечних рата се плаћа утврђена накнада за заштиту и унапређивање животне средине када је решење донето за период обављања активности који је краћи од календарске године? .29
-

7. Да ли се накнаде за коришћење јавних путева уплаћују на буџетски рачун, а накнадно пребацују на рачун управљача или се директно уплаћују на рачун управљача пута? 31

ЦАРИНЕ

1. Царинске декларације и царински обрачуни у вези са електронским пословањем 35

ПОДСЕТНИК

Финансијски прописи донети у новембру 2022. године 37

ЈАВНИ ПРИХОДИ

РЕПУБЛИЧКЕ АДМИНИСТРАТИВНЕ ТАКСЕ

1. Могућност уплате републичке административне таксе од стране другог (физичког) лица у име и за рачун обвезника таксе

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00806/2022-04 од 18.11.2022. год.)

Одредбама члана 2. ст. 1. до 4. Закона о републичким административним таксама („Службени гласник РС“, бр. 43/03, 51/03 - исправка, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05 - др. закон, 42/06, 47/07, 54/08, 5/09, 54/09, 35/10, 50/11, 70/11, 55/12, 93/12, 47/13, 65/13 - др. закон, 57/14, 45/15, 83/15, 112/15, 50/16, 61/17, 113/17, 3/18 - исправка, 50/18, 95/18, 38/19, 86/19, 90/19 - исправка, 98/20, 144/20, 62/21 и 69/22, у даљем тексту: Закон) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом. Тарифа садржи Одељак А и Одељак Б. У Одељку А Тарифе прописане су таксе које се плаћају за списе и радње органа у Републици Србији.

Обвезник таксе јесте лице које се захтевом обраћа органу ради покретања управног, односно другог поступка код органа, односно и лице у чију корист се издаје спис, односно врши радња код органа (члан 3. став 1. Закона).

Према одредби члана 10. став 4. Закона, обвезник је дужан да уз захтев приложи одговарајући доказ да је таксу платио, осим у случајевима из члана 4. ст. 7. и 8. и члана 4а став 2. Закона, када се уплата врши у готовом новцу.

Према одредби члана 11. став 1. Закона, такса се плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано.

У решењу или другој исправи за коју је такса плаћена, означава се да је такса плаћена, износ таксе који је плаћен и тарифни број по којем је такса плаћена (члан 12. Закона).

Одредбом члана 17. Закона, прописано је да се у погледу повраћаја, камате, принудне наплате, застарелости и осталог што није посебно прописано овим законом, сходно примењују прописи којима се уређује порески поступак и пореска администрација.

Тарифним бројем 1. Одељка А Тарифе прописано је да се плаћа такса за захтев, ако Законом није друкчије прописано, у износу од 330 динара.

Тарифним бројем 64. став 3. Одељка А Тарифе прописано је да се плаћа такса за издавање ветеринарско-санитарних уверења (сертификата) при извозу пошиљака животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране, хране за животиње, споредних производа животињског порекла, јаја за приплод и репродуктивног материјала и пратећих предмета, као и за пољопривредне производе, којом се потврђује да пошиљка испуњава услове државе увознице да те пошиљке потичу из подручја која нису заражена заразним болестима животиња које би се односним производима могле пренети на друге животиње и људе, а за храну животињског порекла да је та храна безбедна за исхрану, у износу од 3.800 динара.

Сходно одредби члана 19. став 2. тачка 3) Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“, бр. 80/02, 84/02 - исправка, 23/03 - исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05 - др. закон, 62/06 - др. закон, 61/07, 20/09, 72/09 - др. закон, 53/10, 101/11, 2/12 - исправка, 93/12, 47/13, 108/13, 68/14, 105/14, 112/15, 15/16, 108/16, 30/18, 95/18, 86/19, 144/20 и 96/21, у даљем тексту:

ЗПППА), пореску обавезу може да испуни друго лице које према пореском закону није одговорно за испуњење пореске обавезе.

Према члану 23. став 1. Закона о удружењима („Сл. гласник РС“, бр. 51/09, 99/11 – др. закон, 99/11 – др. закон, 44/18 – др. закон), удружење има једно или више лица овлашћених за заступање удружења (у даљем тексту: заступник удружења), изабраних, односно именованих на начин утврђен статутом. Заступник удружења дужан је да се придржава овлашћења одређених статутом и одлуком надлежног органа удружења (став 3. истог члана Закона о удружењима).

Дакле, у конкретном случају, када Удружење као правно лице поднесе захтев за издавање сертификата из Тарифног броја 64. став 3. Одељка А Тарифе надлежном органу, у своје име и за свој рачун, дужно је да плати таксу за захтев из Тарифног броја 1. Одељка А Тарифе, у износу од 330 динара и таксу за сертификат из Тарифног броја 64. став 3. Одељка А Тарифе, у износу од 3.800 динара, у складу са Законом, при чему напомињемо да, према нашем мишљењу, прописану таксу у име и за рачун подносиоца захтева, може платити и друго лице (нпр. законски заступник, пуномоћник, као и друго лице које према закону није одговорно за испуњење обавезе), уколико се из доказа о плаћеној такси недвосмислено може утврдити да је иста плаћена у име и за рачун лица које је поднело захтев за издавање списка, односно вршење радње код органа.

2. Ослобођење од плаћања таксе за одобрење привременог боравка из хуманитарних разлога

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 434-00-436/2022-04 од 16.11.2022. год.)

Одредбама члана 18. Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03, 51/03 – исправка,

53/04 - др. пропис, 42/05 - др. пропис, 61/05, 101/05 - др. закон, 42/06 - др. пропис, 47/07 - др. пропис, 54/08 - др. пропис, 5/09, 54/09, 35/10 - др. пропис, 50/11, 70/11 - др. пропис, 55/12 - др. пропис, 93/12, 47/13 - др. пропис, 65/13 - др. пропис, 57/14 - др. пропис, 45/15 - др. пропис, 83/15, 112/15, 50/16 - др. пропис, 61/17- др. пропис, 113/17, 3/18 - исправка, 50/18 - др. пропис, 95/18, 38/19 - др. пропис, 86/19, 90/19 - исправка, 98/20 - др. пропис, 144/20, 62/21 - др. пропис, у даљем тексту: Закон) прописано је која лица су ослобођена плаћања републичке административне таксе, а одредбама члана 19. Закона за које списе и радње се не плаћа такса.

Истичемо члан 19. став 3. Закона којим је прописано да ако орган надлежан за доношење списка, односно вршења радње, на захтев обвезника - физичког лица, на основу документованих података о примањима обвезника - физичког лица и чланова његове уже породице, процени да обвезник не може да плати таксу без штете по своје нужно издржавање или нужно издржавање своје уже породице, решењем ће одлучити да се такса до износа од 10.000 динара не плати, а ако је такса прописана у износу преко 10.000 динара, одлучиће да се у том случају такса плати у износу који представља разлику између прописане таксе и 10.000 динара.

Према члану 22. став 1. Закона, у решењу, исправи, документу или писменом, који се издаје без плаћања таксе, мора се означити сврха издавања и основ ослобођења од плаћања таксе.

Тарифним бројем 37. став 1. тач. б) и 7) Одељка А Тарифе Закона, прописана је такса за привремени боравак у износу од 11.740 динара, односно за привремени боравак преко три месеца до једне године 17.570 динара. Случајеви у којима лице не плаћа таксу за привремени боравак побројани су у ст. 3-9. Напомене уз наведени Тарифни број.

Имајући у виду претходно наведено, Законом је прописана републичка административна такса за привремени боравак, али и случајеви у којима лице може бити ослобођено плаћања наведене таксе или умањити износ таксе за плаћање. Ни у једном од наведених ослобођења није прописано ослобођење из хуманитарних разлога.

Напомињемо да Министарство финансија није надлежно да одлучује о ослобођењима од плаћања таксе за конкретног обвезника, већ је то у надлежности поступајућег органа у складу са одредбама које су прописане Законом.

Имајући у виду да наводите да је именована лошер материјалног стања, указујемо да је одредбама члана 19. став 3. Закона уређена олакшица за физичко лице, које:

- само поднесе захтев надлежном органу за умањење таксене обавезе из разлога што не може да плати таксу без штете по своје нужно издржавање или нужно издржавање своје уже породице, и

- документује податке о својим примањима и примањима чланова његове уже породице.

Уколико надлежни орган оцени да обвезник није у могућности да плати прописану таксу решењем ће одлучити да се такса до износа од 10.000 динара не плати, а када је такса прописана у износу преко 10.000 динара, одлучиће да се такса плати у износу који представља разлику између прописане таксе и 10.000 динара. Такође, није потребно доносити посебно решење којим се одлучује о праву на олакшицу од плаћања прописане таксе, већ ће се у решењу, исправи, документу или писменом, који се издаје (без плаћања таксе) означити сврха издавања и основ ослобођења од плаћања таксе.

3. Определивање таксене обавезе по захтевима поднетим Републичком геодетском заводу за издавање одређених списка, односно вршења радњи у управним стварима, по овлашћењу Града Београда, Градске управе Града Београда, Секретаријата за инвестиције

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00963/2022-04 од 15.11.2022. год.)

Одредбама члана 2. ст. 1. до 4. Закона о републичким административним таксама („Службени гласник РС“, бр. 43/03,

51/03 - исправка, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05 - др. закон, 42/06, 47/07, 54/08, 5/09, 54/09, 35/10, 50/11, 70/11, 55/12, 93/12, 47/13, 65/13 - др. закон, 57/14, 45/15, 83/15, 112/15, 50/16, 61/17, 113/17, 3/18 - исправка, 50/18, 95/18 и 38/19, у даљем тексту: Закон) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом. Тарифа садржи Одељак А и Одељак Б. У Одељку А Тарифе прописане су таксе које се плаћају за списе и радње органа у Републици Србији.

Органи јесу институције, државни органи и организације, органи покрајинске аутономије и локалне самоуправе када врше поверене послове, као и предузећа, привредна друштва и друге организације којима је поверено вршење јавних овлашћења (члан 1а тачка 3) Закона).

Обвезник таксе јесте лице које се захтевом обраћа органу ради покретања управног, односно другог поступка код органа, односно и лице у чију корист се издаје спис, односно врши радња код органа (члан 3. став 1. Закона).

Одредбом члана 11. став 1. Закона прописано је да се такса плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано.

Према одредбама члана 18. тачка 2) Закона, ослобађају се плаћања таксе органи и организације аутономних покрајина, односно јединица локалне самоуправе.

Према члану 25. тачка 5) Статута Града Београда („Сл. лист града Београда“, бр. 39/08, 6/10, 23/13, „Сл. гласник РС“, бр. 7/16 - УС, „Сл. лист града Београда“, бр. 60/19), Град, преко својих органа, у складу са Уставом и законом, доноси урбанистичке планове и издаје појединачне акте у области планирања и уређења простора, у складу са законом, осим оних које у складу са овим статутом доноси, односно издаје градска општина; образује локални информациони систем планских докумената и стања у

простору; оснива јавно предузеће за обављање послова просторног и урбанистичког планирања; врши инспекцијски надзор у области просторног планирања и урбанизма на територији Града, у складу са законом.

Одредбом члана 4. Закона о државној управи („Сл. гласник РС“, бр. 79/05, 101/07, 95/10, 99/14, 30/18 - др. закон, 47/18) поједини послови државне управе законом се могу поверити аутономним покрајинама, општинама, градовима и граду Београду, јавним предузећима, установама, јавним агенцијама и другим организацијама (у даљем тексту: имаоци јавних овлашћења).

Сходно члану 51. Закона о државној управи, при вршењу поверених послова државне управе имаоци јавних овлашћења имају иста права и дужности као органи државне управе.

Одредбом члана 4. став 1. тач. 2) и 3) Одлуке о измени одлуке о промени оснивачког акта Јавног урбанистичког предузећа - Одлуке о промени оснивачког акта јавног урбанистичког предузећа („Службени лист града Београда“, бр. 10/13, 54/13 и 2/15, у даљем тексту: Одлука) прописано је да Урбанистички завод Београда ЈУП, између осталог, израђује урбанистичко-техничке документе за спровођење планских докумената (урбанистички пројекат, пројекат парцелације и препарцелације), од посебног значаја за Град што се утврђује у сваком посебном случају, израђује урбанистичке студије и урбанистичке анализе од посебног значаја за Град што се утврђује у сваком посебном случају. Ставом 2. истог члана Одлуке прописано је да Урбанистички завод Београда ЈУП има искључиво право обављања делатности из става 1. тог члана.

Имајући у виду претходно наведено, када Урбанистички завод Београда ЈУП, у своје име и за свој рачун, поднесе захтев надлежном органу да се изврши спис и радња у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћа републичку административну таксу у складу са Законом.

Међутим, када Урбанистички завод Београда ЈУП, у оквиру обављања поверених послова израђује планске документе,

урбанистичко техничке документе од посебног значаја за Град Београд, у име и за рачун Града Београда (по овлашћењу Секретаријата за инвестиције), поднесе захтев Републичком геодетском заводу да се изврши спис и радња у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, мишљења смо да се може остварити право на ослобођење у складу са одредбом члана 18. тачка 2) Закона.

4. Могућност коришћења ослобођења прописаног чланом 19. тачка 5) Закона о републичким административним таксама од плаћања такси за подношење захтева за доделу субвенције за заштитне рамове за употребљавани трактор

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00967/2022-04 од 14.11.2022. год.)

Одредбама члана 2. ст. 1. до 4. Закона о републичким административним таксама („Службени гласник РС“, бр. 43/03, 51/03 - исправка, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05 - др. закон, 42/06, 47/07, 54/08, 5/09, 54/09, 35/10, 50/11, 70/11, 55/12, 93/12, 47/13, 65/13 - др.закон, 57/14, 45/15, 83/15, 112/15, 50/16, 61/17, 113/17, 3/18 - исправка, 50/18, 95/18, 38/19, 86/19, 90/19 - исправка, 98/20, 144/20, 62/21 и 69/22, у даљем тексту: Закон) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом. Тарифа садржи Одељак А и Одељак Б. У Одељку А Тарифе прописане су таксе које се плаћају за списе и радње органа у Републици Србији. У Одељку Б Тарифе прописане су конзуларне таксе.

Обвезник таксе јесте лице које се захтевом обраћа органу ради покретања управног, односно другог поступка код органа, односно и лице у чију корист се издаје спис, односно врши радња код органа (члан 3. став 1. Закона).

Према одредби члана 10. став 4. Закона, обвезник је дужан да уз захтев приложи одговарајући доказ да је таксу платио, осим у случајевима из члана 4. ст. 7. и 8. и члана 4а став 2. Закона, када се уплата врши у готовом новцу.

Према одредби члана 11. став 1. Закона, такса се плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано.

У решењу или другој исправи за коју је такса плаћена, означава се да је такса плаћена, износ таксе који је плаћен и тарифни број по којем је такса плаћена (члан 12. Закона).

Одредбама члана 19. тачка 5) Закона прописано је да се не плаћа такса за пријаве и прилоге уз њих за утврђивање јавних прихода, списе и радње у поступку за утврђивање смањења катастарског прихода због елементарних непогода, биљних болести, штеточина и других ванредних догађаја укључујући и списе и радње у поступцима за остваривање права на подстицаје у складу са прописима који уређују пољопривреду, као и списе и радње за остваривање законом прописаних пореских подстицаја и ослобођења код плаћања јавних прихода.

Тарифним бројем 1. Одељка А Тарифе прописано је да се плаћа такса за захтев, ако Законом није друкчије прописано, у износу од 330 динара. Тачком 2) Напомене уз наведени тарифни број прописано је да се такса уз тај тарифни број не плаћа када је издавање списка, односно вршење радње по том захтеву ослобођено плаћања таксе у складу са овим законом.

Уредбом о условима и начину спровођења субвенционисане доделе заштитних рамова за употребљавани трактор („Сл. гласник РС“, бр. 107/22, у даљем тексту: Уредба) утврђују се услови и начин спровођења субвенционисане доделе заштитних рамова за употребљавани трактор који се у саобраћају користи без заштитне кабине или рама, власницима или корисницима трактора

регистрованих у Републици Србији, у циљу унапређења безбедности саобраћаја на путевима.

Под заштитним рамом у смислу ове уредбе сматра се део трактора који служи да заштити возача од повреде у случају да се трактор преврне (члан 1. став 2. Уредбе).

Сходно наведеном, када обвезник таксе поднесе захтев надлежном органу у Републици Србији за субвенционисану доделу заштитног рама (у конкретном случају, Агенцији за безбедност саобраћаја), не може се применити ослобођење које је прописано одредбама члана 19. тачка 5) Закона, с обзиром да се предметна субвенција одобрава у циљу унапређења безбедности саобраћаја на путевима па се иста не може сматрати подстицајем у складу са прописима који уређују пољопривреду за које је Законом прописано ослобођење.

НАКНАДЕ ЗА КОРИШЋЕЊЕ ЈАВНИХ ДОБАРА

1. Да ли су синдикалне организације обвезници плаћања накнаде за заштиту и унапређивање животне средине?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 353-00-00041/2021-04 од 21.11.2022. год.)

Према члану 134. став 1. тачка 1) Закона о накнадама за коришћење јавних добара („Службени гласник РС“, бр. 95/2018, 49/2019, 86/2019 - ускл. дин. износи, 156/2020 - ускл. дин. износи и 15/2021 - допуна ускл. дин. износа, у даљем тексту: Закон), обвезник накнаде за заштиту и унапређивање животне средине је правно лице и предузетник које обавља одређене активности које утичу на животну средину, односно физичко лице које утиче на животну средину.

Ближе критеријуме за одређивање активности које утичу на животну средину (у даљем тексту: активности) према количини загађења, односно степену негативног утицаја на животну средину који настаје обављањем активности, као и износе накнада за одређене активности из става 1. тачка 1) овог члана у оквиру износа прописаних у Прилогу 6. Табела 2. овог закона, услове за ослобађање од плаћања накнаде или њено умањење, као и критеријуме који су од значаја за утицај физичких лица на животну средину, утврђује Влада на предлог министарства у чијој су надлежности послови заштите животне средине (члан 134. став 2. Закона).

Сходно члану 135. Закона, основица накнаде за заштиту и унапређивање животне средине за обављање активности је количина загађења, односно степен негативног утицаја на животну средину које настаје обављањем активности.

Уредбом о критеријумима за одређивање активности које утичу на животну средину који настаје обављањем активности, износима накнада („Сл. гласник РС“, бр. 86/19, 89/19, у даљем

тексту Уредба) прописани су критеријуми за утврђивање накнаде, одређене активности од утицаја на животну средину према степену негативног утицаја (претежне) делатности правног лица, односно предузетника, утврђен износ накнаде за плаћање (према степену негативног утицаја и величине обвезника у смислу закона којим се уређује рачуноводство). Делатности разврстане према критеријумима из члана 2. став 3. наведене су у Прилогу Уредбе, који је одштампан уз Уредбу и чини њен саставни део. Износ обрачунат у складу са чланом 2. став 5. Уредбе не може бити виши од 0,4% годишњег прихода обвезника накнаде у години која претходи години за коју се врши утврђивање накнаде за заштиту и унапређивање животне средине.

У Прилогу Уредбе, у делу III Делатности које имају мали утицај на животну средину наведена је, између осталих, и делатност синдиката (шифра 94.2 класификације делатности).

Одредбом члана 217. став 1. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 21/2005, ... 95/18 - аутентично тумачење, у даљем тексту: Закон о раду) прописано је да се синдикат и удружење послодаваца уписују у регистар у складу са законом и другим прописом.

Сходно члану 238. Закона о раду, синдикат и удружење послодаваца стичу својство правног лица даном уписа у регистар, у складу са законом и другим прописом.

Према одредбама члана 2. став 2. Закона о удружењима („Службени гласник РС“, бр. 5/2009, 99/2011 и 44/2018, у даљем тексту: Закона о удружењима), на политичке странке, синдикате, удружења организована ради обављања одређених делатности у циљу стицања добити, спортске организације и удружења, цркве и верске заједнице, спонтана привремена повезивања више лица и друга удружења чији је рад уређен посебним законом, одредбе

овог закона сходно се примењују у питањима која нису уређена тим посебним законом.

Према члану 37. Закона о удружењима, удружење може да врши оне активности којима се остварују циљеви утврђени његовим статутом. Удружење може непосредно да обавља и привредну или другу делатност којом се стиче добит у складу са законом којим се уређује класификација делатности, под следећим условима: 1) да је делатност у вези са његовим статутарним циљевима; 2) да је делатност предвиђена статутом; 3) да је делатност мањег обима, односно да се делатност обавља у обиму потребном за остваривање циљева удружења.

Сходно члану 39. став 1. Закона о удружењима - удружење води пословне књиге, сачињава финансијске извештаје и подлеже вршењу ревизије финансијских извештаја, у складу са прописима о рачуноводству и ревизији.

Према томе, Уредба је донета на предлог министарства у чијој су надлежности послови заштите животне средине, па је тумачење одредаба Уредбе у надлежности наведеног министарства.

Указујемо да је надлежно министарство у мишљењу Број: 110-00-78/20-09 од 28. децембра 2020. године дало мишљење да синдикалне организације нису обвезници плаћања накнаде за заштиту и унапређивање животне средине, осим у случају да обављањем делатности остварују приход.

С тим у вези, напомињемо да је у складу са Законом правно лице обвезник накнаде, да удружење које је уписано у регистар има статус правног лица, и да подноси редовне финансијске извештаје о активности удружења, као и да се под приходима од обављања делатности удружења подразумевају и приходи од чланарина и чланских доприноса, приходи од дотација, донација, субвенција и сл.

2. Шта се сматра основицом накнаде за промену намене пољопривредног земљишта у случају када је планским документом или другим општим актом општине промењена намена земљишне парцеле у грађевинско земљиште односно када је конкретна земљишна парцела, односно њен део опредељен као грађевинско земљиште изван грађевинског подручја, при чему је порез на имовину у претходној години обрачунат по цени грађевинског земљишта?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00547/2021-04 од 18.11.2022. год.)

Сагласно одредбама члана 43. став 1. Закона о накнадама за коришћење јавних добара („Службени гласник РС“, бр. 95/2018, 49/2019, 86/2019 - ускл. дин. износи, 156/2020 - ускл. дин. износи и 15/2021 - допуна ускл. дин. износа, у даљем тексту: Закон), обвезник накнаде за промену намене пољопривредног земљишта је лице на чији захтев се врши промена намене пољопривредног земљишта у складу са законом којим се уређује пољопривредно земљиште, односно лице које је извршило промену намене пољопривредног земљишта без претходно плаћене накнаде за промену намене.

Захтев за промену намене пољопривредног земљишта може поднети власник, односно корисник пољопривредног земљишта којем је посебним актом јединице локалне самоуправе планирана друга намена, а које се до привођења планираној намени користи за пољопривредну производњу (члан 43. став 2. Закона).

Према одредби члана 44. став 1. Закона, основица за промену намене пољопривредног земљишта једнака је основици за порез на имовину тог земљишта у години која претходи години у којој је поднет захтев за промену намене земљишта.

Основица за промену намене пољопривредног земљишта за које није утврђен порез на имовину у години која претходи години

у којој се мења намена, односно основица за пољопривредно земљиште које је ослобођено плаћања пореза на имовину утврђује се на основу просечне цене квадратног метра пољопривредног земљишта у одговарајућој, односно граничној зони, одређене актом јединице локалне самоуправе за потребе утврђивања пореза на имовину (члан 44. став 2. Закона).

Сходно наведеном, основица за промену намене пољопривредног земљишта једнака је основици за порез на имовину катастарске парцеле за коју је поднет захтев за промену намене у години која претходи години у којој је поднет захтев за промену намене пољопривредног земљишта.

У конкретном случају, када је планским документом, односно другим општим актом општине земљишна парцела опредељена као грађевинско земљиште, односно промењена је намена у грађевинско земљиште изван грађевинског подручја (нпр. изграђено земљиште, односно намењено је за изградњу објекта), при чему је у години која претходи години у којој је поднет захтев за промену намене пољопривредног земљишта утврђена основица пореза на имовину, основица за промену намене предметног пољопривредног земљишта једнака је основици пореза на имовину, без обзира што је предметно земљиште за сврху утврђивања пореза на имовину разврстано у групу грађевинско земљиште.

Напомињемо да, изузетно, уколико није утврђена основица за порез на имовину за претходну годину за конкретну земљишну парцелу, основица за промену намене пољопривредног земљишта се утврђује на основу просечне цене квадратног метра пољопривредног земљишта у одговарајућој, односно граничној зони, одређене актом јединице локалне самоуправе за потребе утврђивања пореза на имовину.

3. Начин обрачуна висине накнаде за привремено коришћење радио-фреквенција

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-845/2022-04 од 17.11.2022. год.)

Према одредби члана 261. Закона о накнадама за коришћење јавних добара („Сл. гласник РС“, бр. 95/2018, 49/2019, 86/2019 - др. пропис, 156/2020 - др. пропис и 15/2021 - др. пропис, у даљем тексту: Закон), обвезник накнада за коришћење радио-фреквенција је лице које је, у складу са законом који уређује област електронских комуникација, стекло право коришћења радио-фреквенција.

Одредбом члана 262. Закона начин обрачуна висине накнаде прописује се у Прилогу 16. Закона.

Утврђивање накнаде за коришћење радио-фреквенција врши регулаторна агенција решењем за календарску годину (члан 263. став 1. Закона).

Сходно одредби члана 264. Закона, којом је прописано изузеће за привремено коришћење радио-фреквенције, накнада се плаћа у висини од 20% од висине годишње накнаде за коришћење радио-фреквенције.

У Прилогу 16. тачка 5. Закона, прописано је да висина накнаде за привремено коришћење радио-фреквенције износи 20% од висине годишње накнаде за коришћење радио-фреквенције.

Сходно одредби члана 94. Закона о електронским комуникацијама („Сл. гласник РС“, бр. 44/2010, 60/2013, 62/2014 и 95/2018, у даљем тексту: Закон о електронским комуникацијама), право на привремено коришћење радио-фреквенција, ради тржишног или техничког испитивања производа и услуга, истраживања или пројектовања, као и за потребе одржавања спортских, културних, забавних и других догађаја ограниченог трајања, стиче се на основу привремене дозволе за коришћење радио-фреквенција (у даљем тексту: привремена дозвола), која се издаје решењем.

Решење из става 1. овог члана доноси Агенција, на основу образложеног захтева који задовољава услове из става 1. овог члана.

Захтев из става 2. овог члана подноси се на обрасцу чији облик и садржину прописује Агенција.

Одлучивање по захтевима из става 2. овог члана врши се према редоследу подношења, у року од 15 дана од дана подношења захтева.

Агенција одређује примерени рок важења привремене дозволе, који не може бити дужи од 60 дана, као и одговарајуће услове за доделу и коришћење радио-фреквенција.

Захтев за издавање привремене дозволе може бити одбијен нарочито ако се оцени да је поднет ради избегавања примене поступака издавања појединачне дозволе из чл. 86. и 89. Закона о електронским комуникацијама.

Према томе, Законом о електронским комуникацијама је прописана могућност издавања привремене дозволе, са роком важења најдуже 60 дана, и она се не може продужавати већ након истека одобреног рока важења обвезник може поново поднети захтев за издавање нове привремене дозволе, уколико за то испуњава прописане услове. Истичемо да је свако привремено коришћење радио-фреквенције посебан поступак и да се за сваку привремену дозволу доноси решење о висини накнаде. С тим у вези, напомињемо да је за утврђивање накнаде за привремено коришћење радио-фреквенције прописано изузеће (не обрачунава се за календарску годину) па се накнада обрачунава за период привременог коришћења радио-фреквенције из привремене дозволе, и иста износи 20% од висине годишње накнаде за коришћење радио-фреквенције.

4. Утврђивање накнаде за промену намене пољопривредног земљишта на коме је изграђен економски објекат (зграда) у ситуацији када се конкретна катастарска парцела на којој

је изграђен економски објекат у одговарајућем планском документу води као пољопривредно земљиште, а промена у грађевинско земљиште изван грађевинског подручја је уписана само за земљиште под објектом - с тим у вези, поставља се питање за коју површину земљишта се врши промена намене земљишта - за целу катастарску парцелу или само за површину земљишта под објектом?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00480/2021-04 од 17.11.2022. год.)

Према члану 43. став 1. Закона о накнадама за коришћење јавних добара („Службени гласник РС“, бр. 95/2018, 49/2019, 86/2019 - ускл. дин. износи, 156/2020 - ускл. дин. износи и 15/2021 - допуна ускл. дин. износа, у даљем тексту: Закон), обвезник накнаде за промену намене пољопривредног земљишта је лице на чији захтев се врши промена намене пољопривредног земљишта у складу са законом којим се уређује пољопривредно земљиште, односно лице које је извршило промену намене пољопривредног земљишта без претходно плаћене накнаде за промену намене.

Сагласно члану 46. став 1. Закона, утврђивање накнаде за промену намене пољопривредног земљишта врши решењем општинска, односно градска управа на чијој територији се налази пољопривредно земљиште, на захтев власника, односно корисника земљишта или по налогу пољопривредног инспектора.

Уз захтев из става 1. овог члана подноси се: 1) доказ о власништву, односно праву коришћења пољопривредног земљишта; 2) копија плана катастарске парцеле; 3) извод из одговарајућег планског документа о намени катастарске парцеле; 4) сагласност министарства у чијој су надлежности послови пољопривреде за промену намене пољопривредног земљишта у случајевима у којима се намена пољопривредног земљишта мења ради: (1) пошумљавања

пољопривредног земљишта; (2) експлоатације минералних сировина (глине, шљунка, песка, тресета, камена и др.), и/или извођења радова на одлагању јаловине, пепела, и других материја на пољопривредном земљишту на одређено време; 5) доказ о плаћеној републичкој административној такси (члан 46. став 2. Закона).

Према одредби члана 47. став 1. тачка 2) Закона, накнада за промену намене пољопривредног земљишта не плаћа се у случају изградње економских објеката који се користе за примарну пољопривредну производњу, односно који су у функцији примарне пољопривредне производње, а власнику је пољопривреда основна делатност и ако не поседује друго одговарајуће пољопривредно земљиште.

Ставом 3. истог члана Закона прописано је да испуњеност услова за ослобођење од плаћања накнаде, на захтев власника, односно корисника пољопривредног земљишта, решењем утврђује општинска, односно градска управа.

Сходно члану 47. ставу 4. тачка 5) Закона, уз захтев за испуњеност услова за ослобођење од плаћања од накнаде подноси се, између осталог, и податак о површини за коју се врши промена намене и идејни пројекат објекта у случају изградње објекта.

Сходно претходно наведеном, у случају када лице (власник, односно корисник земљишта) поднесе захтев за промену намене пољопривредног земљишта за пољопривредно земљиште на којем је изграђен економски објекат, за које је у поступку о озакоњењу предметног објекта извршена промена врсте земљишта у грађевинско земљиште изван грађевинског подручја, надлежни орган треба да утврди накнаду за промену намене пољопривредног земљишта само за површину земљишта којем је промењена намена (у конкретном случају, само за површину земљишта под зградом и другим објектом за коју обвезник подноси податак о површини и

намени на основу идејног пројекта у смислу члана 47. став 4. тачка 5) Закона).

Орган који је надлежан за утврђивање накнаде за промену намене пољопривредног земљишта у сваком конкретном поступку цени доказе приложене уз захтев за промену намене и решењем одлучује о захтеву, као и да ли ће у конкретном случају поступити на основу поднетог захтева странке или ће се евентуална обавеза накнаде утврдити након провере фактичког стања.

Напомињемо да се накнада за промену намене пољопривредног земљишта под економским објектом не плаћа уколико су испуњени услови прописани чланом 47. став 1. тачка 2) Закона (када се објекат користи за примарну пољопривредну производњу, односно када је објекат у функцији примарне пољопривредне производње, а власнику је пољопривреда основна делатност), али је надлежни орган дужан да донесе решење о ослобођењу плаћања накнаде за одговарајућу површину пољопривредног земљишта коме је промењена намена.

5. Када је настала обавеза плаћања накнаде за конституисање права службености пролаза по основу уговора о праву службености пролаза на неодређено време који су закључили ЈКП „Београдски водовод и канализација“ и „Железнице Србије“ ад Београд, 10. августа 2015. године?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00791/2022-04 од 17.11.2022. год.)

Према одредбама члана 227. став 1. Закона о накнадама за коришћење јавних добара („Службени гласник РС“, бр. 95/2018, 49/2019, 86/2019 - др. пропис, 156/2020 - др. пропис и 15/2021 - др.

пропис, у даљем тексту: Закон), обвезник накнаде за конституисање права службености пролаза је:

1) управљач комуналне инфраструктуре у случајевима изградње, реконструкције, адаптације и санације комуналне инфраструктуре;

2) управљач индустријске железнице и управљач индустријског колосека у случајевима изградње и реконструкције инфраструктуре индустријске железнице и индустријског колосека.

Одредбама члана 275. Закона прописано је да ће се обавезе по основу накнада које су настале, а нису плаћене до дана ступања на снагу овог закона, измирити у складу са прописима који су били на снази у време настанка обавезе.

Поступци утврђивања, наплате и контроле накнада који су започети до дана ступања на снагу овог закона, окончаће се по прописима по којима су започети.

Сходно члану 279. Закона, закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а примењиваће се од 1. јануара 2019. године, осим одредаба чл. 134-139. овог закона које ће се примењивати од 1. марта 2019. године, као и одредаба чл. 154-164. овог закона које ће се примењивати од 1. јануара 2020. године.

Сходно члану 58. став 3. Закона о железници („Службени гласник РС“, бр. 45/13, 91/15 и 113/17 - други закон, у даљем тексту: Закон о железници), управљач инфраструктуре закључује уговор о праву службености пролаза на неодређено време, а висину накнаде утврђује посебним актом.

Према члану 2. тачка 14) Закона о буџетском систему („Сл. гласник РС“, бр. 54/09, 73/10, 101/10, 101/11, 93/12, 62/13, 63/13 - исправка, 108/13, 142/14, 68/15 - др. закон, 103/15, 99/16,

113/17, 95/18, 31/19, 72/19, 149/20, 118/21, 118/21 - др. закон), јавни приходи су сви приходи остварени обавезним плаћањима пореских обвезника, правних и физичких лица која користе одређено јавно добро или јавну услугу, као и сви други приходи које остварују корисници буџетских средстава и средстава организација за обавезно социјално осигурање.

Сходно наведеном, Закон се примењује од 1. јануара 2019. године и за постављање инсталација водовода на земљишту и над земљиштем које користи управљач јавне железничке инфраструктуре почев од 1. јануара 2019. године, уведена је законска обавеза плаћања накнаде за конституисање права службености пролаза према дужном метру постављених инсталација на начин и под условима прописаним одредбама чл. 227-230. Закона. Такође, уређена је висина накнаде, да накнаду утврђује управљач јавне инфраструктуре решењем за календарску годину, као и да се плаћање врши у року од 15 дана од дана достављања решења.

Према томе, у вези вашег питања када је настала обавеза плаћања по основу уговора о праву службености пролаза на неодређено време који су закључили ЈКП „Београдски водовод и канализација“ и „Железнице Србије“ ад Београд, 10. августа 2015. године, напомињемо да се у време закључења уговора накнада за право службености пролаза није сматрала јавним приходом, већ се, сходно Закону о железници, закључивао уговор о праву службености пролаза којим су уређивани сви битни елементи, а висина накнаде је утврђивана посебним актом - ценовником „Железнице Србије“ ад Београд. Имајући у виду претходно наведено, мишљења смо да се на утврђивање обавеза које су проистекле на основу уговора о праву службености пролаза пре доношења Закона, не може применити Закон, а Министарство финансија, Сектор за фискални систем није

надлежно за тумачење одредаба уговора закљученог између два правна лица.

6. У колико месечних рата се плаћа утврђена накнада за заштиту и унапређивање животне средине када је решење донето за период обављања активности који је краћи од календарске године?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-1342/2021-04 од 16.11.2022. год.)

Према одредби члана 137. ст. 1. и 3. Закона о накнадама за коришћење јавних добара („Сл. гласник РС“, бр. 95/2018, 49/2019, 86/2019 - др. пропис, 156/2020 - др. пропис и 15/2021 - др. пропис, у даљем тексту: Закон), утврђивање накнаде за заштиту и унапређивање животне средине из члана 134. тачка 1) Закона врши орган јединице локалне самоуправе у чијој су надлежности утврђивање, контрола и наплата јавних прихода, решењем за календарску годину, за обављање активности на територији јединице локалне самоуправе, односно градске општине.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана, плаћа се у једнаким месечним ратама, у року од 15 дана по истеку месеца.

До утврђивања накнаде из става 1. овог члана за текућу годину, обвезник накнаде плаћа аконтацију у висини месечне обавезе за претходну годину.

Мање плаћен износ аконтационих обавеза обвезник је дужан да измири у року од 15 дана од достављања решења којим се утврђује обавеза накнаде за текућу годину (члан 137. ст. 5. Закона).

Сходно ставу 6. истог члана Закона, више плаћен износ накнаде на основу аконтационих уплата обвезник користи за измирење месечне обавезе за наредни месечни период.

Према члану 138. став 1. Закона, обвезник накнаде за заштиту и унапређивање животне средине из члана 134. став 1. тачка 1)

овог закона, дужан је да поднесе пријаву са подацима од значаја за утврђивање накнаде органу јединице локалне самоуправе у чијој су надлежности утврђивање, контрола и наплата јавних прихода до 31. јула сваке године за коју се утврђује накнада.

Пријава из става 1. овог члана подноси се и у случају промене података који су од утицаја на утврђивање накнаде, у року од 15 дана од дана настанка промене (члан 138. став 3. Закона).

Чланом 3. Уредбе о критеријумима за одређивање активности које утичу на животну средину према степену негативног утицаја на животну средину који настаје обављањем активности, износима накнада („Сл. гласник РС“, бр. 86/2019, 89/19) прописани су износи накнаде за заштиту и унапређивање животне средине за календарску годину за правна лица и предузетнике према степену утицаја активности тих лица у оквиру делатности и њихове величине, сходно закону којим се уређује рачуноводство.

Сходно претходно наведеном, накнада за заштиту и унапређивање животне средине се утврђује обвезнику који обавља активности које утичу на животну средину, па у случају да је период обављања делатности у календарској години краћи од 12 месеци (нпр. регистровани прекид обављања делатности предузетника, престанак обављања делатности обвезника) накнада се утврђује, у складу са поднетом пријавом, за период обављања делатности (нпр. за период 01.01-31.07), при чему до утврђивања накнаде за текућу годину, обвезник накнаде плаћа аконтацију у висини месечне обавезе за претходну годину. Мање плаћен износ аконтационих обавеза обвезник је дужан да измири у року од 15 дана од достављања решења којим се утврђује обавеза накнаде за текућу годину, а више плаћен износ накнаде на основу аконтационих уплата обвезник користи за измирење месечне обавезе за наредни месечни период, односно може остварити право на повраћај.

Према томе, уколико је у моменту уручења решења утврђена обавеза накнаде у целости доспела за плаћање, укупно утврђен износ накнаде плаћа се у року од 15 дана од дана достављања решења.

7. Да ли се накнаде за коришћење јавних путева уплаћују на буџетски рачун, а накнадно пребацују на рачун управљача или се директно уплаћују на рачун управљача пута?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-1724/2022-04 од 15.11.2022. год.)

Одредбама чл. 186-214. Закона о накнадама за коришћење јавних добара („Сл. гласник РС“, бр. 95/2018, 49/2019, 86/2019 - др. пропис, 156/2020 - др. пропис и 15/2021 - др. пропис, у даљем тексту: Закон) прописане су накнаде за коришћење јавних путева.

Према одредби члана 186. став 1. Закона накнаде за коришћење јавних путева у смислу Закона су:

- 1) накнада за ванредни превоз, и то за:
 - (1) прекорачење дозвољене димензије;
 - (2) прекорачење дозвољене укупне масе;
 - (3) прекорачење дозвољеног осовинског оптерећења;
- 2) накнада за постављање рекламних табли, рекламних паноа, уређаја за обавештавање или оглашавање поред јавног пута, односно на другом земљишту које користи управљач јавног пута, у складу са прописима;
- 3) посебна накнада за употребу јавног пута, његовог дела или путног објекта (у даљем тексту: путарина);
- 4) накнада за коришћење делова путног земљишта јавног пута и другог земљишта које користи управљач јавног пута;
- 5) накнада за употребу државног пута за возила регистрована у иностранству;

б) накнада за постављање водовода, канализације, електричних водова, електронске комуникационе мреже и сл. на јавном путу.

Сходно члану 214. Закона, приходи остварени од накнада из члана 186. став 1. овог закона на државном путу припадају управљачу државног пута и уплаћују се управљачу државног пута, а приходи од накнада остварених на општинском путу и улици припадају и уплаћују се на рачун управљача тих путева и улица.

Сходно члану 10. ст. 1. и 4. Закона о путевима („Сл. гласник РС“, бр. 41/2018 и 95/2018 - др. пропис), делатност управљања државним путевима обавља јавно предузеће, односно друштво капитала чији је једини власник Република Србија. Делатност управљања општинским путевима, улицама и некатегорисаним путевима, који нису део државног пута I и II реда, може да обавља јавно предузеће, односно друштво капитала чији је једини власник јединица локалне самоуправе, као и друго друштво капитала и предузетник, коме је надлежни орган јединице локалне самоуправе поверио обављање делатности управљања општинским путевима, улицама и некатегорисаним путевима, у складу са законом којим се уређује јавно-приватно партнерство и концесије.

Одредбама члана 1. Правилника о условима и начину вођења рачуна за уплату јавних прихода и распореду средстава са тих рачуна („Сл. гласник РС“, бр. 16/2016 ... и 10/2022, у даљем тексту: Правилник) прописују се рачуни за уплату јавних прихода на које се уплаћују јавни приходи и примања, као подрачуни система консолидованог рачуна трезора (у даљем тексту: рачуни за уплату јавних прихода), услови и начин вођења рачуна за уплату јавних прихода, као и распоред средстава са тих рачуна, код Управе за трезор.

Према Плану рачуна за уплату јавних прихода, који је саставни део Правилника, прописани су бројеви рачуна за уплату јавних прихода, па и накнада за коришћење државних путева (ред. бр. 95, 468, 469 и 120-124), док је у колони 9 прописана припадност прихода - ознака 4/п.

У смислу члана 27. став 1. Правилника, Управа за трезор врши распоред и пренос средстава са рачуна за уплату јавних прихода на рачуне корисника јавних прихода и примања. Уплаћени јавни приходи и примања распоређују се корисницима јавних прихода и примања, у складу са законом, односно према припадности и прописаним стопама учешћа појединих корисника у распореду тих прихода и примања. Распоред јавних прихода и примања према припадности садржан је у колони 9 где ознака 4/п - означава приходе који припадају Јавном предузећу „Путеви Србије“.

Уплаћени јавни приходи и примања распоређују се корисницима сваког радног дана.

Према томе, у складу са Законом и Правилником, накнада за коришћење државног пута уплаћује се на прописани рачун јавних прихода, а затим Управа за трезор врши распоређивање тих средстава управљачу државних путева, односно Јавном предузећу „Путеви Србије“, као једином управљачу државних путева.

Када су у питању управљачи општинских путева и улица, уколико јединица локалне самоуправе није основала јавно предузеће, односно друштво капитала које би обављало делатност управљања општинским путевима и улицама, а такође управљање није поверила другом друштву капитала или предузетнику, сматра се да је јединица локалне самоуправе управљач општинског пута и улице и накнада се уплаћује на прописане рачуне јавних прихода за коришћење општинских путева и улица.

Међутим, у случају да је јединица локалне самоуправе основала јавно предузеће, односно друштво капитала или поверила управљање општинским путевима и улицама другом друштву капитала или предузетнику, накнада се уплаћује на рачун конкретног управљача општинског пута и улица.

ЦАРИНЕ

1. Царинске декларације и царински обрачуни у вези са електронским пословањем

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00941/2022-17 од 30.11.2022. год.)

Чланом 145. Царинског закона („Службени гласник РС”, бр. 95/18, 91/19 – др. закон, 144/20 и 18/21) прописано је да царински орган може да прихвати да лице стави робу у царински поступак на основу поједностављене декларације која не садржи неке податке који су потребни за редовну декларацију или да уз њу не приложи неке од пратећих исправа из члана 143. овог закона.

Чланом 158. став 1. Царинског закона прописано је да царински орган може да одобри лицу, на његов захтев, да поднесе декларацију, укључујући и поједностављену декларацију, у облику евидентирања у пословним књигама декларанта, под условом да су подаци из те декларације на располагању царинском органу у електронском систему декларанта у време подношења декларација у облику евидентирања у пословним књигама декларанта, а ставом 3. истог члана прописано је да царински орган може, на захтев декларанта, одустати од обавезе допремања робе и у том случају, роба се сматра пуштеном у тренутку евидентирања у пословним књигама декларанта.

Имајући у виду техничке могућности Управе царина, али и привредних субјеката, у пракси су развијена два модалитета поједностављења у облику евидентирања у пословним књигама декларанта, тј. кућног царинења и то:

1) стављање робе у поједностављени поступак подношењем декларације електронским путем,

2) стављање робе у поједностављени поступак подношењем декларације у облику евидентирања у пословним књигама декларанта.

Чланом 146. став 1. Царинског закона предвиђено је да у случају употребе поједностављене декларације из члана

145. наведеног закона или евидентирања у пословним књигама декларанта у складу са чланом 158. овог закона, декларант је дужан да надлежној царинарници, у одређеном року, поднесе допунску декларацију која садржи податке неопходне за дати поступак. Ставом 6. истог члана прописано је да поједностављена декларација из члана 145. овог закона или евидентирање у пословним књигама декларанта из члана 158. овог закона и допунска декларација чине целину на коју се примењују прописи који важе на дан прихватања поједностављене декларације у складу са чланом 150. овог закона и на дан кад се роба евидентира у пословним књигама декларанта.

Имајући у виду све претходно наведено, али и чињеницу да у допису наводите да предметна компанија од 2015. године спроводи поједностављени царински поступак тзв. кућно царинење, што се тиче питања из вашег дописа „да ли се царинска декларација и царински обрачун који су потврђени електронским потписом од стране царине, сматрају валидном документацијом са становишта пореских и царинских прописа, или је неопходно да се и царинске декларације и царински обрачуни и даље физички носе на царинску испоставу ради овере”, мишљења смо да је неопходно да се царинске декларације и обрачуни и даље достављају царинској испостави, будући да је то ваша обавеза као носиоца одобрења за поједностављени царински поступак при увозу/извозу робе, у ком случају допунска декларација је она декларација која је претходно била електронски прослеђена и по којој је роба већ пуштена, а коју носилац одобрења само физички доставља одредишној царинској испостави. Што се тиче другог питања „да ли се поступак царинења сматра завршеним кад вам је царинска декларација потврђена електронским сертификатом или само када се иста овери у царинској испостави“, сматрамо да се поступак царинења означава завршеним када царински службеник у информационом систему царинске службе означи завршетак поступка и оверене примерке царинске декларације врати носиоцу одобрења. Овде бисмо посебно истакли да се код кућног царинења декларација не потврђује електронским сертификатом, како наводите у вашем допису.

ПОДСЕТНИК

ФИНАНСИЈСКИ ПРОПИСИ ДОНЕТИ У НОВЕМБРУ 2022. ГОДИНЕ

ЗАКОНИ	
Закон о изменама и допунама Закона о буџету Републике Србије за 2022. годину	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 125 од 12. новембра 2022.
Закон о Привременом регистру држављана Републике Србије од 16 до 29 година којима се уплаћује новчана помоћ	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 125 од 12. новембра 2022.
Закон о потврђивању Уговора о зајму између Владе Републике Србије и Фонда за развој Абу Дабија за финансирање подршке буџету Републике Србије	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 4 од 14. новембра 2022.

<p>Закон о потврђивању Уговора о кредиту у износу до 79.916.833,43 евра осигураног код China Export & Credit Insurance Corporation за финансирање уклањања старог моста на Сави и изградњу новог челичног лучног моста између Републике Србије, коју заступа Влада Републике Србије, поступајући преко Министарства финансија, као Зајмопримца, BNP PARIBAS SA као Аранжера, BNP PARIBAS FORTIS SA/NV и BNP PARIBAS SA као Првобитних зајмодаваца и BNP PARIBAS SA, као Агента, Уговора о изменама и допунама бр. 1 од 19. маја 2022. године и Уговора о изменама и допунама бр. 2 од 20. октобра 2022. године</p>	<p><i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i>, бр. 4 од 14. новембра 2022.</p>
<p>Закон о потврђивању Споразума о зајму између KfW, Франкфурт на Мајни и Републике Србије за Програм „Водоснабдевање и пречишћавање отпадних вода у општинама средње величине у Србији VI (фаза II)”</p>	<p><i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i>, бр. 4 од 14. новембра 2022.</p>

УРЕДБА	
Уредба о усклађивању номенклатуре Царинске тарифе за 2023. годину	Сл. гласник РС, бр. 132 од 30. новембра 2022.
ОДЛУКЕ	
Одлука о измени Одлуке о привременом смањењу износа акциза на деривате нафте из члана 9. став 1. тач. 1), 2) и 3) Закона о акцизама	Сл. гласник РС, бр. 130 од 25. новембра 2022.
Одлука о изменама Одлуке о одређивању одговорних лица и тела у систему управљања програмима претприступне помоћи Европске уније за период 2007–2013. године	Сл. гласник РС, бр. 130 од 25. новембра 2022.
Одлука о измени Одлуке о одређивању одговорних лица и тела за управљање програмима претприступне помоћи Европске уније у оквиру инструмента за претприступну помоћ (ИПА II) за период 2014–2020. године	Сл. гласник РС, бр. 130 од 25. новембра 2022.

ПРАВИЛНИЦИ	
Правилник о начину пријаве држављана Републике Србије од 16 до 29 година за добијање новчане помоћи, начину исплате средстава и подношења рекламација	<i>Сл. гласник РС, бр. 128 од 22. новембра 2022.</i>
Правилник о измени Правилника о систему извршења буџета Републике Србије	<i>Сл. гласник РС, бр. 129 од 24. новембра 2022.</i>
ОСТАЛО	
УСКЛАЂЕНИ НАЈВИШИ ИЗНОСИ локалне комуналне таксе за држање моторних друмских и прикључних возила, осим пољопривредних возила и машина	<i>Сл. гласник РС, бр. 124 од 10. новембра 2022.</i>
РЕВИДИРАНА ФИСКАЛНА СТРАТЕГИЈА за 2023. годину са пројекцијама за 2024. и 2025. годину	<i>Сл. гласник РС, бр. 128 од 22. новембра 2022.</i>

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

336

БИЛТЕН: службена објашњења и стручна
мишљења за примену финансијских прописа,
главни уредник Ана Панчић. – Год. 32,бр.
1 / 2 (1992) – . – Београд: Министарство
финансија Републике Србије,
1992-. – 20 цм

Месечно. –
ISSN 0354-3242 = Билтен, службена
објашњења и стручна мишљења за примену
финансијских прописа
COBISS. SR-ID 43429132